

UNIVERZITET U SARAJEVU
ORIJENTALNI INSTITUT

Sarajevo, 2. 1. 2023.

ORIJENTALNOM INSTITUTU UNIVERZITETA U SARAJEVU
Vijeću Instituta

UNIVERZITETU U SARAJEVU
Senatu Univerziteta

Na osnovu člana 29. Zakona o naučnoistraživačkoj djelatnosti („Službene novine Kantona Sarajevo”, broj 26/16), i člana 106. Statuta Univerziteta u Sarajevu, Vijeće Orijentalnog instituta Univerziteta u Sarajevu je na 1. Elektronskoj sjednici Vijeća održanoj 30.12.2022. donijelo **ODLUKU** o imenovanju Komisije za izbor u istraživačko zvanje **VIŠI STRUČNI SARADNIK** za oblast „Orijentalno-islamska umjetnost“ na Orijentalnom institutu Univerziteta u Sarajevu. Na temelju te Odluke br. 02-466/22 od 30.12.2022. u Komisiju se imenuju:

1. **PROF. DR. HARIS DERVIŠEVIĆ**, vanredni profesor za oblast: HUMANISTIČKE NAUKE, polje: HISTORIJA UMJETNOSTI, grane: ISLAMSKA UMJETNOST, UMJETNOST OSMANSKODOBNE BOSNE/UMJETNOST BOSNE I HERCEGOVINE U OSMANSKOM PERIODU, UMJETNOST ANTIKE I SREDnjeg VIJEKA, na Odsjeku za historiju, Katedra za historiju umjetnosti (Univerzitet u Sarajevu – Filozofski fakultet), predsjednik,
2. **PROF. DR. AIDA ABADŽIĆ-HODŽIĆ**, redovna profesorica za oblast HUMANISTIČKE NAUKE, polje: HISTORIJA UMJETNOSTI, grana: NACIONALNA UMJETNOST MODERNOG I SAVREMENOG DOBA, UMJETNOST NOVOG VIJEKA, MODERNA I SAVREMENA UMJETNOST, na Odsjeku za historiju, Katedra za historiju umjetnosti (Univerzitet u Sarajevu – Filozofski fakultet), član,
3. **PROF. DR. AHMED ZILDŽIĆ**, vanredni profesor za oblast: HUMANISTIČKE NAUKE, polje: JEZICI I KNJIŽEVNOST (FILOLOGIJA), grana: ORIJENTALNA I OSTALE FILOLOGIJE, Odsjek za orijentalnu filologiju (Univerzitet u Sarajevu – Filozofski fakultet), član.

Kao zamjenski član Komisije imenuje se dr. sci. Alma Osmanović-Veladžić, viši naučni saradnik za oblast „Orijentalno-islamska kultura i civilizacija“ (Univerzitet u Sarajevu – Orijentalni institut). Na osnovu Odluke o pokretanju inicijative za izbor u istraživačko zvanje br. 02-318/22 od

20.10.2022. godine, uz prethodno pribavljenu saglasnost Senata Univerziteta u Sarajevu, objavljen je Javni konkurs za istraživačko zvanje **VIŠI STRUČNI SARADNIK** za oblast „Orijentalno-islamska umjetnost“. Konkurs je objavljen na web stranici Orijentalnog instituta Univerziteta u Sarajevu, te u dnevnom listu DNEVNI AVAZ dana 09.12.2022. godine i bio je otvoren 15 dana od dana objave.

Komisija na temelju Potvrde Sekretarijata Orijentalnog instituta Univerziteta u Sarajevu br. 02-432/22 od 28.12.2022. godine konstatiše da su se na Javni konkurs prijavila 2 (dva) kandidata:

1. **AIDA SMAILBEGOVIĆ**, MA viši stručni saradnik u Orijentalnom institutu Univerziteta u Sarajevu, prijava zaprimljena na protokol Instituta pod brojem 02-422/22 od 21.12.2022. godine,
2. **MUSTAFA KUKURUZOVIĆ**, MA iz Sarajeva, prijava zaprimljena na protokol Instituta pod brojem 02-431/22 dana 26.12.2022. godine (prijava dostavljena BH pošti 23.12.2022.)

Na osnovu navedene Potvrde, Komisija konstatiše da su obje prijave potpune i blagovremene. Nakon uvida u dostavljenu dokumentaciju, Komisija ima čast podnijeti sljedeći:

I Z V J E Š T A J

1. **AIDA SMAILBEGOVIĆ, magistar historije umjetnosti i komparativne književnosti**, rođena je 09.09.1985. godine u Sarajevu. Filozofski fakultet u Sarajevu (studijska grupa: historija umjetnosti i turski jezik i književnost) diplomirala je po bolonjskom nastavnom planu i programu 17.11.2008. godine. Tokom studija kandidatkinja je bila odlična studentica s prosjekom ocjena od 8.27, dok je na pojedinim predmetima koji su relevantni za poziciju na koju aplicira, a na osnovu prepisa ocjena, prosjek i veći od toga: *Uvod u ikonologiju* (deset, 10), *Islamska umjetnost* (devet, 9), *Uvod u orientalnu filologiju* (deset, 10), *Osmanska arhitektura XVI stoljeća* (deset, 10), *Umjetnost Bosne i Hercegovine od XV do XIX stoljeća* (deset, 10). Na istom fakultetu kandidatkinja Aida Smailbegović okončala je 10.06.2014. postdiplomske (master) studije iz oblasti historije umjetnosti i komparativne književnosti (prosječna ocjena 8.08) s magisterskim radnjama pod naslovom: *Tekije u Sarajevu od XV do XVII stoljeća – prostorni smještaj i arhitektonske odlike iz oblasti historije umjetnosti, te Identitet na margini: pitanje Drugog u romanu 'To godišnje doba u Hakkariju'* iz oblasti komparativne književnosti. Kontinuirana i sistematična ambicija za nastavkom školovanja i usavršavanja rezultirala je i činjenicom da je kandidatkinja Aida Smailbegović na

Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu upisala i treći master studij iz Turskog jezika i književnosti na kome je položila sve ispite (prosječna ocjena 8.75), s temom *Jezička analiza tariha na sarajevskim spomenicima arhitekture iz osmanskog doba*. Tokom postdiplomskog studija kandidatkinja je slušala i s uspjehom višim od prosječnog položila niz kolegija od značaja za poziciju na koju aplicira, a kao primjer možemo navesti: *Islamska paleografija* (deset, 10), *Osmanska diplomatika* (deset, 10), *Divanska književnost na turskom jeziku u BiH* (deset, 10), *Savremeni turski jezik 10* (deset, 10), *Stvaralaštvo Bošnjaka na orijentalnim jezicima* (deset, 10). Iz biografije kandidatkinje se vidi da koristi turski i engleski jezik kao samostalni korisnik o čemu postoji potrebna dokumentacija, uključujući i TÖMER certifikat iz 2011. godine o okončanom jednomjesečnom kursu turskog jezika u Ankari. Kandidatkinja Smailbegović je u proteklom periodu predano radila na podizanju vlastitih lingvističkih kompetencija u oblasti orijentalne filologije: tečaj osmanskog jezika na Orijentalnom institutu Univerziteta u Sarajevu 2022. godine, te završen I i II stepen tečaja perzijskog jezika u Kulturnom centru I.R. Iran u Sarajevu, o čemu je priložena relevantna dokumentacija.

Uporedo s akademskim usavršavanjem, kandidatkinja Smailbegović je obavljala i poslove kustosa i likovnog kritičara na nekoliko značajnih izložbi islamske umjetnosti u Umjetničkoj galeriji BiH, Gradskoj galeriji Collegium Artisticum, te Narodnom pozorištu. Kandidatkinja Aida Smailbegović je pripravnički rad obavila u Orijentalnom institutu u Sarajevu, gdje je od jula 2013. do jula 2014. radila kao pripravnik historičar umjetnosti, a potom i kao pomoćnica u biblioteci Orijentalnog instituta. Pripravnički (stručni) ispit kandidatkinja Smailbegović je položila 24.04.2014. godine. Kandidatkinja je u mjesecu aprilu 2017. godine upisala doktorski studij historije umjetnosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, te je nakon završenog šestog semestra uspješno odbranila temu doktorskoga rada naslova *Iluminacije rukopisa Hatifijeve Timurname u Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti u Zagrebu*, pod mentorstvom prof. dr. sc. Milana Pelca i izv. prof. dr. sc. Ahmeda Zildžića. Kandidatkinja Smailbegović će u svojoj studiji po prvi put na našem jezičkom području ponuditi likovnu obradu jednog orijentalnog rukopisa, fokusirajući se na iluminacije, odnosno minijaturno slikarstvo. Središnja poglavlja doktoralne teze, prema odbranjenom sinopsisu, sadržavaju likovnu analizu minijaturnog slikarstva na Orijentu u XVI stoljeću (safavidskoj Perziji i Osmanskom Carstvu) čime kandidatkinja Smailbegović priskrbuje jedinstvene vještine važne i za našu rukopisnu baštinu na orijentalnim jezicima iz najmanje dva očigledna razloga: postojanje i djelovanje osmanskih minijaturista bosanskohercegovačkog porijekla s jedne strane (poput Osmana Nakkaša i Nasuha Matrakčije), te postojanje oslikanih rukopisa u bosanskohercegovačkim rukopisnim rezervorijima koji već duže vrijeme čekaju na ekspertnu likovnu analizu i naučnu obradu. Sve su to zadaci na kojima se očekuje naučni i profesionalni angažman kandidatkinje Smailbegović po okončanju formalnog obrazovanja na doktorskom studiju. Kandidatkinja Smailbegović je od februara 2015. do februara 2018. uposlena kao stručni saradnik historičar umjetnosti za orijentalno-islamsku umjetnost na Univerzitetu u Sarajevu – Orijentalni institut, a

februara 2018. izabrana u zvanje viši stručni saradnik historičar umjetnosti, za istu oblast. U zvanju viši stručni saradnik za oblast orijentalno-islamska umjetnost kao asistent je učestvovala u realizaciji tri naučna projekta Orijentalnog instituta Univerziteta u Sarajevu, a koja je finansiralo Ministarstvo za obrazovanje, nauku i mlade Kantona Sarajevo. Od februara do maja 2017. učestvovala je u programu restauracije rukopisne građe, u suradnji s Gazi Husrev-begovom bibliotekom i Institutom Yunus Emre u Sarajevu. U sklopu doktorskog studija historije umjetnosti, od decembra 2018. do marta 2019., boravila je u Österreichische Nationalbibliothek u Beču, Republika Austrija. Članica je Redakcijskog savjeta naučno-istraživačkog, edukativnog i izložbenog projekta *Pod nebom vedre vjere – Islam i Europa u iskustvu Bosne*, pod voditeljstvom prof. dr. sc. Aide Abadžić-Hodžić. Objavila je nekoliko članaka u domaćoj i stranoj periodici, zbornicima radova i godišnjacima, nekoliko prikaza knjiga iz užega područja znanstvenoga interesiranja, uredila zbornik radova i katalog minijatura, katalog rukopisne i arhivske građe te pisala likovne kritike. Sudjelovala kao izlagač na međunarodnim i nekoliko domaćih naučnih i stručnih skupova. Za potrebe nekoliko naučnih skupova i obilježavanja različitih prigoda i obljetnica, turske, arapske i perzijske rukopise Rukopisne zbirke Orijentalnog instituta, te arhivsku građu, odabrala i pripremila za izložbe. Kustos-suradnik na izložbi *Hasim Šabanović 1916-1971* u Gazi Husrev-begovoj biblioteci u Sarajevu. Kandidatkinja je dosada objavila i nekoliko radova, likovnih kritika i prikaza što je pouzdan indikator sklonosti ka naučnom radu i publikovanju.

Radovi kandidatkinje od posljednjeg izbora u zvanje viši stručni saradnik

Izvorni naučni radovi

1. Zildžić, Ahmed i Smailbegović, Aida. „Tekstna analiza rukopisa Hatifijeve Tīmūrnāme iz Orijentalne zbirke Arhiva Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti“, u: *Filologija*, 73 (2019), Zagreb 2019, 117-145.

Predmet rada je zagrebački kodeks epske poeme Tīmūrnāma autora ‘Abdullāha Hātifīja (u. 1521.) koji se pod signaturom OZHA R 754 čuva u Orijentalnoj zbirci Arhiva Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Osnovna namjera autorā bila je tekstnom analizom i detaljnou usporedbom ovoga kodeksa s nedavno štampanim kritičkim izdanjem teksta djela, te drugim dostupnim recenzijama teksta, utvrditi razmjere manjkavosti rukopisa R 754 na koju su višekratno ukazivali autori koji su se njime bavili. Rezultati istraživanja pokazuju da je tekst zagrebačke Tīmūrnāme tek polovično očuvan. Osim ispuštanja teksta posebnu poteškoću predstavlja i narušeni raspored dostupnih stihova pa su na kraju dane preporuke za novi redoslijed i folijaciju kodeksa. Na temelju tekstnih indicija unutar samog djela i upisa na kraju moguće je iznijeti pretpostavku da je zagrebačka Tīmūrnāma najvjerojatnije prepisana u Perziji ili na području istočne Anadolije, te da je u slijedu burnih političkih i društvenih previranja u 16. i 17. stoljeću između Osmanskog i Safavidskog

Carstva postala sastavni dio osmanskog manuskriptnog miljea. Na kraju rada nalazi se nekoliko priloga koji tablično predstavljaju najvažnije zaključke.

2. Smailbegović, Aida. „Iluminacije u arabičkim rukopisima rukopisne zbirke Orijentalnog instituta Univerziteta u Sarajevu“, u: *Prilozi za orijentalnu filologiju*, 68 (2019), Sarajevo 2019., 245-279.

Ovaj rad fokusiran je na iluminirane kodekse, dijelom sačuvane, dijelom izgubljene baštine, na djela koja svjedoče o umjetnosti rukopisne knjige na području Bosne pod vlašću Osmanlija. Od 1463. godine naovamo te su knjige korištene u Bosni, pri čemu su neke u njoj tokom stoljeća nastajale, dok su druge pribavljene s različitih područja islamske vlasti. Bogatstvo opremljenosti rukopisa ovisilo je o naručiteljima, o svrsi kojoj su bili namijenjeni, ali i o različitim vidljivim i nevidljivim povijesnim okolnostima koje su utjecale na njihovu sudbinu.

Radovi kandidatkinje tokom trajanja izbora u zvanju stručni saradnik

1. Dervišević, Haris i Smailbegović, Aida. „Seciranje portreta Mehmed-paše i Ferhat-paše Sokolovića“, u: *Prilozi za orijentalnu filologiju*, 66 (2016), Sarajevo 2017., 135-152. Odnos između evropskog zapada i osmanskog istoka najčešće se analizirao kroz političku historiju, dok se malo prostora ustupalo analizi međusobne kulturne politike. Očit primjer toga su portreti Osmanlija načinjeni rukom evropskih umjetnika, a najpoznatiji je svakako portret sultana Mehmeda II venecijanskog slikara Gentile Bellinija. U ovom radu odabrana su dva portreta zasigurno dvojice najpoznatijih Osmanlija XVI stoljeća – Mehmed-paše Sokolovića i Ferhat-paše Sokolovića. Cilj rada je osvijedociti historiju umjetnosti kao malo korišteno oruđe u rekonstrukciji društvene i političke zbilje odnosa evropskih država i Osmanlija.

2. Smailbegović, Aida. „Infinite travel of the soul to the Divine City and the Luminous City: Visual Depictions of Mecca and Medina in Delâ'ilü'l-Hayrat“, u: *Art of the Orient*, vol. 6, Polish Institute of World Art Studies & Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2017, 35-51.

Ovaj rad se bavi tradicijom prepisivanja i iluminiranja rukopisa u Bosni i Hercegovini, ali i tradicijom prepisivanja knjiga općenito. U središtu teksta je djelo *Dalā'il al-Hayrāt*, tj. poznate Zbirka molitvi. Naročit doprinos u ovom radu nalazi se u trećem dijelu, gdje su predstavljene i analizirane minijature (rukopisne slike) Meke i Medine, iz dva rukopisa *Dalā'il al-Hayrāta* koji se čuvaju u Orijentalnom institutu u Sarajevu.

3. Smailbegović, Aida. „Slovo o životu i opusu Nasuha Matrakčije : povodom

obilježavanja 450. obljetnice smrti“ u: *Godišnjak BZK „Preporod“*, Godina XIV, Sarajevo 2014., 288-297.

U tekstu se skreće pažnja na život i opus erudite Nasuha Matrakčije, rođenog Visočaka, koji je djelovao na dvoru sultana Sulejmana Zakonodavca u vremenu kada je Osmanska država na vrhuncu moći, a kulturno-umjetnički život bilježi najblistavija poglavlja povijesti. Analizom Matrakčijevog opusa postaje jasno i opravdano njegovo mjesto kao jednog od središnjih imena kulturno-umjetničke scene Osmanske države 16. stoljeća.

4. Smailbegović, Aida. „Tlocrti gradova iz mape bošnjačkog genija: minijaturno slikarstvo Nasuha Matrakčija“ u: *Nasuh Matrakči Bošnjak: 450 godina od smrti (1564 – 2014) : zbornik radova sa Okruglog stola : Nasuh Matrakči Bošnjak – naučnik, književnik, minijaturist*, Orijentalni institut, Sarajevo 2014., 34-38.

U tekstu je predstavljen kraći životopis Nasuha Matrakčije, umjetnika, naučnika i matematičara koji je djelovao na dvoru sultana Sulejmana Zakonodavca. Značajan doprinos teksta jesu analize minijature gradova nastale tokom putovanja sultana Sulejmana kroz Irak i južni dio Irana, a u čijoj je sviti bio i Matrakči. Naročita pažnja obraćena je na Matrakčijevu minijaturu Istanbula iz 1535. godine, a koja je dio hronike, i uspoređena je s prikazom Konstantinopolsa – tada centra kršćanskog Bizanta – Cristoforo Buondelmontija, nastalu desetljećima prije.

Prikazi

1. Idham Mohammed Hanash, TEORIJA ISLAMSKE UMJETNOSTI. ESTETSKI POJAM I EPISTEMIČKA STRUKTURA, Centar za napredne studije, Sarajevo 2018, 100 str., u: Context: Časopis za interdisciplinarne studije, 5 (2), Sarajevo 2022, 137-139.
2. Sheila S. Blair, TEXT AND IMAGE IN MEDIEVAL PERSIAN ART, Edinburgh University Press 2019, drugo izdanje, 336 str., u: Prilozi za orijentalnu filologiju 69/2019, Sarajevo 2020, 426-428.
3. Šukrullah b. Šihabuddin Ahmed al-Zaki, RADOST HRONIKA (naslov originala: Bah̄ātu-t-tawārīḥ), preveo s perzijskog Ahmed Zildžić, Bošnjački institut – Fondacija Adila Zulfikarpašića, Sarajevo 2018, str. 366 +271 (+ 12 kolor faksimila), u: Prilozi za orijentalnu filologiju 68/2018, Sarajevo 2019., 327-330.
4. Milan Pelc, MINIJATURE U MISALIMA ZAGREBAČKOGA BISKUPA JURJA OD TOPUSKOG, Institut za povijest umjetnosti, Sisačka biskupija, Zagreb 2018, 219 str., u: Bosna franciscana: Časopis Franjevačke teologije, godina XXVII, broj 50, Sarajevo 2019., 390-391.

5. KATALOG ARAPSKIH, TURSKIH I BOSANSKIH RUKOPISA MUZEJA HERCEGOVINE MOSTAR, obradile Dželila Babović, Madžida Mašić, Orijentalni institut u Sarajevu, Muzej Hercegovine Mostar, Sarajevo 2017, 187 str., u: Prilozi za orijentalnu filologiju 67/2017, Sarajevo 2018., 405-407.
6. Selami Şimşek, TASAVVUF EDEBİYATI TERİMLERİ SÖZLÜĞÜ, Litera yayincılık, İstanbul 2017, 416 str., u: Prilozi za orijentalnu filologiju 67/2017, Sarajevo 2018., 441-442.
7. Kerima Filan, O TURSKOM JEZIKU U BOSNI, Connectum, 2017, 407 str., u: Prilozi za orijentalnu filologiju 66/2016, Sarajevo 2017., 291-294.
8. PEARLS ON A STRING: ARTISTS, PATRONS, AND POETS AT THE GREAT ISLAMIC COURTS, ed. Amy S. Landau, The Walters Art Museum, Baltimore in association with University of Washington Press, Seattle and London, 2015, 259 pp., u: Prilozi za orijentalnu filologiju 65/2015, Sarajevo 2016., 373-378.
9. Munir Drkić, VIŠEJEZIČNOST U MESNEVIJI DŽELALUDDINA RUMIJA, Naučnoistraživački institut "IBN SINA" i Filozofski fakultet Univerziteta u Sarajevu, suizdavač, Sarajevo 2016, 279 str., u: Prilozi za orijentalnu filologiju 65/2015, Sarajevo 2016., 358-360.
10. Ćazim Hadžimejlić, UMJETNOST ISLAMSKOGA KNJIGOVESTVA : UNIKATI GAZI HUSREV-BEGOVE BIBLIOTEKE U SARAJEVU, Sedam, Sarajevo 2011, 264 str., u: Prilozi za orijentalnu filologiju 63/2013, Sarajevo 2014., 312-314.

Zbornici radova

Aida Samilbegović (ur.) *Nasuh Matrakči Bošnjak: 450 godina od smrti (1564 – 2014) : zbornik radova sa Okruglog stola : Nasuh Matrakči Bošnjak – naučnik, književnik, minijaturist*, Orijentalni institut, Sarajevo 2014., 87 str.

Katalozi

(ur.) Kadrić, Adnan; Smailbegović, Aida; Elma, Korić. Mehmed-paša Sokolović i porodica Sokolović kroz historiju: Izbor arhivskih dokumenata, vakufnama i rukopisnih djela, Katalog izložbe, Orijentalni institut Univerziteta u Sarajevu, Sarajevo 2016.

(ur.) Nasuh Matrakči Bošnjak : 450 godina od smrti (1564 – 2014), Katalog minijatura, Univerzitet u Sarajevu, Orijentalni institut, Sarajevo, decembar 2014.

Likovna kritika

Svetoumjetnički govor harfa: od tradicije do savremenog, Izložba kaligrafije, Gazi Husrev-begov hanikah, Šesta bijenalna konvencija Asocijacije za izučavanje perzijaniziranih društava, Sarajevo, septembar 2013.

Svjedočenje Ljepote, Izložba kaligrafije, Gradska galerija Collegium Artisticum, Sarajevo, januar 2011.

Žudnja za Ljepotom, Katalog izložbe 6u1, Umjetnička galerija Bosne i Hercegovine, Centar za ljudska prava Univerziteta u Sarajevu, Sarajevo, decembar 2010.

Nesumnjivo je riječ o izuzetno ambicioznoj i svestrano obrazovanoj i sposobljenoj mladoj i perspektivnoj osobi kojoj je na osnovu dosadašnjih referenci moguće predvidjeti izuzetnu akademsku karijeru u oblasti orijentalno-islamske umjetnosti. Komisija s pravom predviđa i očekuje da će stručne, naučne i lingvističke sposobljenosti kandidatkinje dosegnuti kulminaciju u jednoj uspješnoj doktorskoj studiji za koju je kandidatkinja Aida Smailbegović profesionalno i lingvistički u potpunosti sposobljena.

2. **Mustafa Kukuruzović, magistar turskog jezika i književnosti**, rođen je 16.04.1994. godine u Sarajevu. Osnovni studij turskog jezika i književnosti u trajanju od četiri godine/osam semestara (240 ECTS bodova) okončao je 2016. godine na Internacional Burch University u Sarajevu – Edukacijski fakultet, s prosječnom ocjenom 9,43. Nakon toga kandidat Kukuruzović upisuje dvogodišnji studij na drugom ciklusu na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu (Odsjek za orijentalnu filologiju, grupa Turski jezik i književnost) koji uspješno okončava 05.07.2019. godine završnim radom pod naslovom *Utjecaj perzijskih klasika na divansku poeziju na osmanskom turskom jeziku u 16. vijeku u Bosni i Hercegovini*. U okviru Mevlana programa razmjene studenata (Mevlana Değişim Programı) između BiH i R. Turske, Kukuruzović je boravio na Akdeniz univerzitetu (Akdeniz Üniversitesi) u Turskoj gdje je polagao ispite iz osmanskog, klasične i stare turske književnosti, te metodologije naučnog rada. Na master studiju kandidat Kukuruzović je bio izuzetan student s prosječnom ocjenom 9,70. Svo vrijeme formalnog školovanja kandidat Kukuruzović je uporedo i predano radio na priskrbljivanju znanja i vještina iz oblasti turskog jezika i književnosti. O tome govori dodatna dokumentacija koju je kandidat dostavio, a koja uključuje tečajeve turskog jezika u Institutu Junus Emre (Yunus Emre Enstitüsü) (C1), tečaju osmanskog jezika na Orijentalnom institutu Univerziteta u Sarajevu i dr. Još od studentskih dana, kandidat Kukuruzović učestvovao je u radu studentskih konferencijskih studenata turkologije (ukupno četiri certifikata), a u akademskoj 2015/2016.

godini dobio je i priznanje kao najbolji student turskog jezika i književnosti na International Burch Univerzitetu.

Uvidom u priloženu dokumentaciju i analizu dodatka diplomi prvog i drugog ciklusa studija, Komisija je zaključila da kandidat Mustafa Kukuruzović tokom svog formalnog univerzitetskog studija na prvom i drugom ciklusu nije slušao, polagao niti ispunio obaveze iz oblasti historije umjetnosti, a koja je presudna za izbor u istraživačko zvanje **VIŠI STRUČNI SARADNIK** za oblast „Orijentalno-islamska umjetnost“. Kandidat je na Konkurs priložio certifikat online kursa Odsjeka za cjeloživotno učenje (Department for Continuing Education) Univerziteta u Oxfordu naslovljenog *Islamic Art and Architecture*, kojeg je vodio uvaženi prof. dr. Peter Morgan tokom novembra 2022. godine. Sadržaji koji se obrađuju u okviru kursa u sažetom i sumarnom obliku prilagođeni su širem auditoriju („for anyone interested in understanding Islamic art and culture, by examining the relationship between Islamic faith and various art forms.“), te odstupaju od širine problemsko-sadržajnog okvira zacrtanih na usmjerenim univerzitetskim studijima historije umjetnosti i kao takvi ne mogu biti zamjena niti ekvivalent formalnom univerzitetkom obrazovanju iz navedene oblasti. Nakon svega navedenog, premda Komisija visoko ocjenjuje nastojanja kandidata za nastavkom školovanja, profesionalnim usavršavanjem u različitim oblastima orijentalistike u širokom spektru, Komisija konstatiše da kandidat nije studirao historiju umjetnosti na dodiplomskom i/ili poslijediplomskom studiju, te da iz navedene oblasti nema ni jedan objavljeni rad što ga isključuje iz razmatranja za izbor u istraživačko zvanje **VIŠI STRUČNI SARADNIK** za oblast „Orijentalno-islamska umjetnost“.

*
* * *

Na osnovu pažljivog uvida u dostavljenu dokumentaciju Komisija konstatuje da kandidat Mustafa Kukuruzović ne ispunjava opće i posebne uslove u smislu Konkursa s obzirom na jasno uočljiv nedostatak formalnog obrazovanja i istraživačkog djelovanja u oblasti historije umjetnosti a koji su presudno važni za izbor u istraživačko zvanje po ovom Javnom pozivu. Komisija ima obavezu i zadovoljstvo da **kandidatkinju Aidi Smailbegović predloži u ponovni izbor** u istraživačko zvanje **VIŠI STRUČNI SARADNIK** za oblast „Orijentalno-islamska umjetnost“ na Orijentalnom institutu Univerziteta u Sarajevu. Ovaj prijedlog se, između ostalog, temelji na nekoliko važnih zaključaka:

- Kandidatkinja Smailbegović okončala je osnovni i postdiplomski studij iz oblasti historije umjetnosti i turkologije na kojima je postigla izvanredne rezultate, te upisala doktorski studij iz historije umjetnosti na Sveučilištu u Zagrebu s temom relevantnom za oblast historije umjetnosti u osmanskoj Bosni i Balkanu, na čijoj izradi trenutno radi,
- Kandidatkinja Smailbegović u proteklom periodu objavila je nekoliko zapaženih radova i prikaza knjiga iz oblasti historije umjetnosti, što jasno ukazuje na artikulisani ambiciju i sklonost ka naučnoistraživačkom radu na primarnim izvorima (orientalnim rukopisima),
- Kandidatkinja Smailbegović trenutno radi na izradi doktorske disertacije koja je usmjerena na likovnu analizu minijaturnog slikarstva safavidske Perzije i Osmanskog carstva (posredno i osmanske Bosne i Hercegovine).

Time se niz jasnih komparativnih prednosti kandidatkinje Aide Smailbegović u odnosu na kandidata Mustafu Kukuruzovića ne iscrpljuje, te Komisija donosi nedvosmislen zaključak da je kandidatkinja Aida Smailbegović postigla značajne rezultate te referentne za zvanje **VIŠI STRUČNI SARADNIK** za oblast „Orijentalno-islamska umjetnost“, odnosno kako je gore pojašnjeno.

Sarajevo, 06.01.2023. godine

Članovi Komisije:

Prof. dr. Haris Dervišević, predsjednik

Prof. dr. Aida Abadžić Hodžić, član

Prof. dr. Ahmed Zildžić, član